

го комплексу увійшли 16 - технікумів та коледжів, 9 - училищ та ліцеїв, 2 - ВНЗ, 7 - будівельних компаній та фірм.

Завдяки впровадженню цього проекту розв'язуються важливі завдання оперативного реагування на вимоги ринка праці та сучасного виробництва до професійної компетентності випускників. Це дає змогу своєчасно корегувати навчальні плани та забезпечувати випереджуючу підготовку студентів. Крім цього, комплекс "Будівельник" забезпечує безперервну освіту від шкільної лави ліцею до підвищення кваліфікації та перепідготовки фахівців, які вже мають повну вищу освіту, аспірантури, докторантури. Це є значним прогресом у реалізації болонської тези про "освіту на протязі всього життя".

Наступним елементом інноваційної управлінської діяльності є заходи напрямлені на формування сприятливого навчально-виховного середовища. Це дозволяє управляти не самим процесом розвитку студентів, а певними видами діяльності, що забезпечують цей розвиток. Саме такий підхід відповідає сучасному усвідомленню сутності виховання.

Слід відзначити, що реалізація запропонованих інноваційних підходів не можлива без формування кадрового потенціалу, який розуміє і приймає особливості педагогічної роботи в нових історичних умовах.

В результаті використання зазначених підходів до управління якістю освіти в нашому університеті суттєво покращилися показники за якими оцінюється робота ВНЗ в цілому. ХДТУБА вже другий рік входить у число 3-х найкращих університетів України будівельного профілю відповідно до реєстру МОНУ.

Л.Ю. Очеретенко, канд. біол. наук, доцент
Уманський державний аграрний університет, м. Умань

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ГАРМОНІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО І ТРАДИЦІЙНОГО В СУЧАСНІЙ ВИЩІЙ ОСВІТІ

Бурхливі інтеграційні процеси на Європейському континенті сприяють цілеспрямованому формуванню єдиного освітнього простору. При цьому суть процесу розвитку освіти в загальноєвропейському масштабі полягає не тільки в обміні знаннями, засобами, методами навчання і виховання, а й у формуванні спільних поглядів на подальший розвиток людства. Болонський процес робить акцент на розвиток співробітництва і спільності при збереженні різноманітності і національної самобутності.

Ці положення повинні допомагати у проектуванні процесів розвитку освіти України на майбутнє, оскільки останніми роками в нашій країні розвиток освіти постійно супроводжується нововведеннями. Освоєння кращого зарубіжного досвіду в умовах теоретичної нерозробленості педагогічної інноватики породжує безліч питань. Одне з них – це питання про взаємозв'язок, гармонізацію інноваційного та традиційного. Адже будь-яка спроба здійснити нововведення без опори на традиційний підхід приречена на невдачу.

Неприпустимим є механічне перенесення нововведень з одного менталітету на інший. Освітянські традиції необхідно розглядати як основу, для розвитку і збагачення якої необхідні нововведення. Інновації допомагають творчій еволюції, розвитку таких педагогічних ідей, як інтеграція, професіоналізація, фундаменталізація, універсалізація.

Так, наприклад, нові освітні парадигми трактують фундаментальність як категорію якості освіти та освіченості особистості, розвивають це положення на нових методологічних засадах. Мова йде про фундаменталізацію освіти на принципах «випереджаючого розвитку», про нелінійну взаємодію людини з інтелектуальним середовищем та інше. Так, поняття сучасної фундаментальної природничонаукової освіти включає вивчення сучасної технологічної культури, гуманітарного знання і культурології, а поняття фундаментальної гуманітарної освіти включає вивчення природознавства.

Можна бачити, що інновації допомагають розвитку традиційних понять, національних педагогічних надбань. Але відпрацьовуючи основні моделі інтеграції України в Європейський освітній простір, необхідно дбайливо зберігати і використовувати змістовний і організаційний потенціал, форми і моделі, які історично склалися в нашій освіті.

На сучасному етапі необхідне осмислення та освоєння методологічних і фундаментальних напрацювань в галузі європейської освіти, слід проводити порівняльні дослідження, створювати вітчизняні теорії інноваційних процесів, які б обґрунтовували механізми, закономірності, принципи відбору і впровадження педагогічних інновацій, критерії новизни.

«Довголіття» педагогічних інновацій значною мірою залежить від педагогів, їх готовності і бажання здійснювати нові ідеї і підходи. Тому актуальним є питання про зміст і технологію професійної підготовки майбутніх викладачів вищої школи у контексті європейського педагогічного простору.